אֲשֶׁר֙ אָשַׁ֣בְעְתִּי אֶת־הָרִאשׁ֔וֹן אֶל־הָאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֣ר
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ נָתַ֥ן לָ֛נוּ וְלֹא־אֶבְּרָ֥ה סִיחֲמֶלֶ֖ךְ
חֶשְׁבּ֑וֹן הָעֲבְרֵ֣נִי כִּֽי־כִ֔י הַקְשִׁ֥ירָה אֲלֵי־
אֶת־דּוּחִ֖י וְאֶמְצֵ֥א אֶת־לִבְכִּ֛י לְמֹשֶׁ֥ן תֵּתִּ֖י בְּיִרְכִּ֑י
כְּיוֹם֙ הַזֶּ֔ה׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֵלַ֖י
רְאֵ֣ה הַחִלֹּ֔תִי תֵּ֖ת לְפָנֶ֑יךָ אֶת־סִיחֹ֣ן וְאֶת־
אַרְצ֗וֹ הָחֵל֙ רֵ֣שׁ לָרֶ֔שֶׁת אֶת־אַרְצ֖וֹ לְרִשְׁתָּֽהּ׃ וַיֵּצֵ֨א
סִיחֹ֜ן לִקְרָאתֵ֗נוּ הוּא֙ וְכָל־עַמּ֔וֹ לַמִּלְחָמָ֖ה
יָהְצָֽה׃ וַיִּתְּנֵ֥הוּ יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֑ינוּ לְפָנֵ֔ינוּ וַנַּ֣ךְ
אֹת֔וֹ וְאֶת־בָּנָ֖יו וְאֶת־כָּל־עַמּֽוֹ׃ וַנִּלְכֹּ֣ד אֶת־כָּל־
עָרָ֣יו בָּעֵ֣ת הַהִ֔יא וַנַּחֲרֵ֣ם אֶת־כָּל־עִ֔יר
מְתִ֥ם וְהַנָּשִׁ֖ים וְהַטָּ֑ף לֹ֥א הִשְׁאַ֖רְנוּ שָׂרִֽיד׃
רַ֚ק הַבְּהֵמָ֣ה בָּזַ֔זְנוּ לָ֖נוּ וּשְׁלַ֣ל הֶעָרִ֑ים אֲשֶׁ֥ר
לָכָֽדְנוּ׃ מֵעֲרֹעֵ֞ר אֲשֶׁ֣ר עַל־שְׂפַ֣ת נַ֗חַל אַרְנֹ֛ן
וְהָעִ֥יר אֲשֶׁר־בַּנַּ֖חַל עַד־הַגִּלְעָ֑ד לֹא־הָיְתָ֣ה
קִרְיָ֔ה אֲשֶׁ֥ר שָׂגְבָ֖ה מִמֶּ֑נּוּ אֶת־הַכֹּ֣ל נָתַ֔ן יְהוָ֖ה
אֱלֹהֵ֥ינוּ לָֽנוּ׃ רַ֚ק אֶל־אֶ֣רֶץ בְּנֵי־עַמּ֔וֹן לֹ֥א
קָרַ֖בְתָּ כָּל־יַ֣ד נַ֣חַל יַבֹּ֑ק וְעָרֵ֣י הָהָ֔ר וְכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר
צִוָּ֖ה יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֑ינוּ וַנִּסַּ֣ע וַנַּֽעֲבֹ֗ר דֶּ֚רֶךְ הַבָּשָׁ֔ן
וַיֵּצֵ֤א עוֹג֙ מֶ֣לֶךְ הַבָּשָׁ֔ן לִקְרָאתֵ֖נוּ הוּא֙
וְכָל־עַמּ֔וֹ לַמִּלְחָמָ֖ה אֶדְרֶעִֽי׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה
אֵלַ֖י אַל־תִּירָ֣א אֹת֑וֹ כִּ֣י בְיָדְךָ֞ נָתַ֣תִּי אֹת֣וֹ וְאֶת־
כָּל־עַמּ֣וֹ וְאֶת־אַרְצ֗וֹ וְעָשִׂ֤יתָ לּוֹ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר
עָשִׂ֔יתָ לְסִיחֹ֥ן מֶֽלֶךְ־הָאֱמֹרִ֖י אֲשֶׁ֣ר יוֹשֵׁ֑ב
בְּחֶשְׁבּ֔וֹן וַיִּתֵּ֨ן יְהוָ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ בְּיָדֵ֔נוּ גַּ֖ם אֶת־

אשיר אעשר את הירדן אל הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן לנו ולא אבה סיחון מלך
חשבון העברנו כי כי הקשה יהוה אלהיך
את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך
כיום הזה ויאמר יהוה אלי
ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת
ארצו החל רש לרשת את ארצו ויצא
סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
יהצה ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך
אתו ואת בניו ואת כל עמו ונלכד את כל
ערין בעת ההוא ונחרם את כל עיר
מתם והנשים והטף לא השארנו שריד
רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר
לכדנו מערער אשר על שפת נחל ארנון
והעיר אשר בנחל הגלעד לאהיתה
קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה
אלהינו לפנינו רק אל ארץ בני עמון לא
קרבת כל ירי נחל יבק וערי ההר וכל אשר
עוה יהוה אלהינו ונסע ונעבר דרך הבשן
ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה אדרעי ויאמר יהוה
אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את

ויעמוסיחק לו שלח
משכל שגליעזר
לרוכך שלום היו יניך
זה לזה ויות מבן שן
סל טהיה לוקן בנוי
כמיותן ויתעם יושיש
בביזת סיחון מוער
בזמן להם ישן מזוד
שהיתה חכמה עליהם
ומזדים יושלן
ומשכיו לכזאת עו ג
כסר היו שמנים ומליצ
והיתה כויוה כשמשה
ומקשין ומשליכין
בהוה וכעבים פ יוס
כפן. וזהב. לכך
מוער סוגן לשון
טוין וכיוצא קר
קך מרוש כפיפרי
כפל ויש כי של משעו
על ידי מלי יקן כלשעו
מלי יקן וכל ישר
עזה. יקין שלו
לפני ה המלחמה
ונתן ונעבר על
לעד צמון ג
עליה היו
אל תירא מוקן
וכמזון מן
הושך לוער
אותן שלין
מקרייות היזד
משה שלין
הנעזור ל ן
וסת ששעש
יפחוס של
וכמו
הפליט
והוין
שעבוד
מיוצד
קדקדות
ט
החרעיין
ויפתוי יין
כית מפל
עוסקי

חרשיכם
המעריכם
שמאה נפשי
היו עלי לטר ח
נלא אתי נשא
וכפריכם
כפיכם אשליים
עיני ביפם גם
פיתרבו
תפלה אינני
שמעי ידינם
דמים מלאו
רחיצו
הצ הזכו
הסירו רע
מעלליכם
מנגד עיני
חדלו הרע
לומדו היטב
דרשו משפט
אשרו חמוץ
שפטו יתום
ריבו אלמנה
לכו נא ונוכחה
יאמר יהוה
אם יהי
חטאיכם כשנים
כשלג ילבינו
באם יאדימו
כתולע כצמר יהיו
יאם תאבו
ושמעתם טוב
הארץ תאכלו
ואם תמאנו
ומריתם חרב
תאכל כי פי יהוה
דבר איכה
היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי
מישפט ישכן

תביא ליעד ויחתך טוין טלכם שהשן העולה
ויהיה קישור של תועבה והיה לי ולו לנחתך
הדוח קרוי מקשר חדש ושבת ויהם מוספים
לקרוי עצרת ויסיקם בהם למו יזול לכסל
מן שלכלכתם העושה ועל והיצאתם עני
והעולן. לכך והיתון מלבבם שוין אתכם
מוקיון ויחוך לכבם ובפריטכם כפל
ישעיים עניו לפי מיכם ושון ויו
ציחה ויחין קוים שון ענוי אל
ויקרוי ויחוי ויחין קרין חוושון עצרת
שחוו ויצרית חוון ויחין חזק השיו חדש
של ליאור ויצרית ישן קין כצר עשרת יוי
וקרוי ויעשרים ויקים ויחוי שון
ויחוי ויחוי ויחוי ויחוי ויחוי ויחוי